

Ο ΦΡΑΧΤΗΣ

Πότε - πότε λέει να τ' αφήσει όλα όπως έχουν και να ξεχυθεί
σκοτώνοντας τον πρώτο τον δεύτερο τον τρίτο
και τον τέταρτο γλυτώνοντας - τους έτσι μια ώρα αρχήτερα
από το αναγκαίο ημέρωμα του πόνου γνωρίζοντας πως είναι
τα θύματα - γέφυρές - του

Πότε πότε σκέπτεται πως θα μπορούσε νά χρησιμοποιήσει
ανθρώπινο δέρμα άν δέν υπήρχε χαρτί
Πότε πότε λέει γρήγορα
είμαι μια υπόθεση των άλλων
γρήγορα
έτσι ή αλλιώς η νέα εποχή ποτέ δεν είναι της γενιάς - μου.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ

Κατακτώντας το ένα μετά το άλλο καταστρέφεις τα δικά - σου
Η βροχή πέφτει όπως τότε

το φεγγάρι πέφτει στο ποτάμι και
ταξιδεύει

τα δάχτυλα συγκεντρώνουν την σκέψη και
στο ασυνεχές της εμπειρίας αλλάζουν οι χειρονομίες
Το φεγγάρι έπεφτε
ταξιδευει πλάι σε χείλια που θυμίζουν
άπνοια· ταξιδευει πλάι σε θάλασσα εγώ εσύ και το κιβούρι - μας

Ποιό κατόρθωμα δεν κρύθει απόγνωση
Ποιά αποτυχία σπαραγμό
Ποιός δεν μισεί εκείνο που χτές τον ανέδειχνε

Οργίζομαι Πατέρα σαν με κυριεύει η χαρά και
για να μήν σε προδίνω φανερώνω μια άλλη απόγνωση
μές από την ανικανότητά - μου να διαλέγω τους τυράνους - μου.